

Aleksandra Gruszczyńska

Łańcut, st. 3, gm. loco, woj.
rzeszowskie

Informator Archeologiczny : badania 25, 146-147

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nad neolitem i wczesnym okresem epoki brązu na Wyżynie Sandomierskiej, a zwłaszcza znajomości obrządku pogrzebowego tych okresów.

Materiały są przechowywane w Zakładzie Metodologii i Badań Archeologicznych Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

Ladzin, st. 12
gm. Rymanów, woj. krośnień-
skie
AZP 112-75/29

Konserwator Zabytków Archeologicz-
 nych w Krośnie

Badania prowadził mgr Jerzy Ginalski. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krośnie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z epoki brązu.

Stanowisko zostało odkryte w trakcie badań poszukiwawczych AZP wiosną 1990 r. Położone jest we wschodniej części wsi, w dolinie niewielkiego cieką wodnego, na kulminacji będącej odgałęzieniem rozległego wzniesienia. Na powierzchni zaobserwowano rozległe zaciemnienia; z jednego z nich pozyskano fragm. naczynia lepionego, nawiązujące do ceramiki kultury łużyckiej. W miejscu tym założono niewielki wykop sondażowy w celu wyeksplorowania zniszczonego obiektu. Pod warstwą humusu, na gł. ok. 30 cm odstonięto zarysy prawie kolistej jamy o średnicy 120 cm, w przekroju trapezowatej, z płaskim dnem na gł. 45 cm. Jej wypełnisko stanowiła ciemnobrunatna ziemia przemieszana z węgielkami drzewnymi, grudkami polepy oraz kamieniami piaskowcowymi (niektóre przepalone). Z jamy wydobyto ponad 200 fragm. naczyń lepionych ręcznie, podłużny kamień ze śladami gładzenia i ułamki kości zwierzęcych. Większość skorup pochodziła z garnków esowatych o gładkich powierzchniach i prosto ściętych krawędziach. Oprócz nich odkryto czarkę profilowaną, zdobioną stożkowatymi guzami i pionowymi żłobkami, część kubka z taśmowatym uchem, kilka ułamków naczyń wazowatych.

Wyeksplorowany obiekt o charakterze gospodarczym należy łączyć z osadnictwem wczesnej fazy kultury łużyckiej (XIII-XI w. p. n. e.).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Ze względu na zagrożenie stanowiska i dużą wartość poznawczą prace ratownicze będą kontynuowane.

Łańcut, st. 3
gm. loco, woj. rzeszowskie

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Dziesiąty sezon badań. Osada kultury ceramiki wstęgowej rytej.

Wykopaliska w 1990 r. miały charakter ratowniczy (budowa osiedla mieszkaniowego). Badany teren stanowi część rozległej osady usytuowanej na lessowym wzgórzu, nad rzeczką Mikośką, w północnej części miasta.

Przebadano obszar o powierzchni 2,25 ara. Odkryto 5 jam (77-80), 2 obiekty przebadano w całości, pozostałe częściowo, ponieważ dalsza ich część wchodziła w teren nie objęty badaniami. Wyeksplorowano 31 dołków po słupach, których układ wskazuje, iż stanowią one ślady 2 chat naziemnych. Słupy rozmieszczone były w dość nieregularnych odstępach, wynoszących od 0,5 do 5 m. Zapewne było ich więcej, tylko ślady ich nie zachowały się. W wyniku dotychczasowych badań można wyróżnić na osadzie w Łańcutcie ślady 14 domów. Szerokość ich wynosiła od 3,5 do 4,5 m, przypuszczalna długość 2 obiektów

ok. 14 m. Długość pozostałych trudna jest do określenia. Wszystkie budynki zorientowane są w kierunku północ-południe.

Materiał zabytkowy stanowią fragm. naczyń, zabytki krzemienne, obsydian. Ceramika reprezentuje typowe formy kultury ceramiki wstęgowej rytej.

Badania będą kontynuowane.

Rzucewo, st. 1
gm. Puck, woj. gdańskie
AZP 04-42/1

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Danuta Król. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku. Kontynuacja badań z l. 1927-1929, 1983-1989. Osada kultury rzucewskiej.

Osada położona jest na krawędzi Kępy Puckiej, ok. 1 km na północny wschód od centrum wsi Rzucewo. Przebadano obszar ok. 120 m². Jeden z wykopów założono w zachodniej części osady, pozostałe w środkowej części. Wyróżniono silnie rozmyte stopnie terasowe w zachodniej części osady. Wydzielono: fragm. chaty słupowej, ślady słupów, paleniska (prostokątne i owalne).

W materiale zabytkowym wydzielono: 11 siekier kamiennych, fragm. topora, płyty szlifierskie, 4 siekiery krzemienne, drapacze, groty, rylce, wiertniki, wiórowce, trapezy, wyroby bursztynowe (bryłki bursztynu, fragm. paciorka rurkowatego), fragm. topora glinianego, fragm. ceramiki (puchary, misy, naczynia miniaturowe, naczynia rynienkowane).

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Szklarska Poręba
Jakuszyce-Orle, st. 2
woj. jeleniogórskie
AZP 86-13/-

Muzeum Okręgowe w Jeleniej Górze
 Wojewódzki Konserwator Zabytków
 w Jeleniej Górze.

Badania prowadził Wojciech Grabowski na zlecenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Jeleniej Górze. XVIII-wieczna huta szkła.

Celem badań w sezonie 1990 była dalsza eksploatacja stanowiska pod kątem uchwycenia ścisłej lokalizacji huty (zabudowa, miejsca wytopu — piece oraz urządzenia pomocnicze). Prace dostarczyły wiele materiału zabytkowego.

Badania będą kontynuowane.

Szuminka, st. 7
gm. Włodawa, woj. chełmskie
AZP 70-90/-

Muzeum Okręgowe w Chełmie

Badania prowadził: Wojciech Mazurek. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Chełmie. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo z epoki brązu.

Stanowisko jest położone na krawędzi doliny bezimiennego cieką okresowego, której dno zostało po II wojnie światowej wykorzystane do budowy tzw. Kanału Partyzantów. Ekspozycja jest skierowana na północny zachód. Obiekt leży w pobliżu szosy łączącej Włodawę z Terespołem, oddalony ok. 150 m na zachód od niej.